16 ఆగస్టు, 2026 – సాధారణ కాలంలో 20వ ఆదివారం

యెషయా 5:1, 6-7; రోమీయులకు 11:13-15, 29-32; మత్తయి 15:21-28

ప్రవేశిక (INTRODUCTION)

ప్రేమ ఎప్పటికీ వెనకడుగు వేయడానికి నిరాకరించే క్షణాలు కొన్ని ఉంటాయి. అనారోగ్యంతో ఉన్న బిడ్డ పక్కన రాత్రంతా నిద్రలేకుండా గడిపే తల్లిదండ్రులు, కష్టాల్లో ఉన్న స్నేహితునికి నమ్మకంగా తోడుండే స్నేహితులు, ప్రమాద సమయాల్లో ఒకరినొకరు కాపాడుకునే సమాజాలు—ఇలాంటి ప్రేమ భయం కంటే లోతైన శక్తిని వ్యక్తపరుస్తుంది. తలుపులు మూసి ఉన్నట్లు అనిపించినప్పటికీ, అది తడుతూనే ఉంటుంది.

నేటి సువార్త మనకు అటువంటి పట్టుదలకు అత్యంత అద్భుతమైన ఉదాహరణలలో ఒకటిని ఇస్తుంది. ఒక కనానీయుల తల్లి తన కుమార్తె కోసం యేసుప్రభువును బ్రతిమాలుకుంటూ వస్తుంది. ఆమెకు నిశ్శబ్దం, తిరస్కారం ఎదురైనప్పటికీ, ఆమె వెనక్కి వెళ్ళడానికి నిరాకరిస్తుంది. ఆమె ప్రేమ, అడ్డంకుల కంటే దేవుని దయను ఎక్కువగా విశ్వసించే ఒక ధైర్యవంతమైన విశ్వాసంగా మారుతుంది.

సువార్త మన హృదయాలను కూడా విశాలపరుస్తుంది. దేవుని జాలిని మానవ సరిహద్దులలో బంధించలేము. విశ్వాసం మనం ఊహించని వ్యక్తులలో, స్థలాలలో పుట్టవచ్చని, మరియు దేవుని కరుణ మన ఊహకంటే చాలా దూరాలకు చేరుకుంటుందని యేసుప్రభువు పదేపదే తెలియజేస్తున్నారు.

మనము ప్రభువు సన్నిధిలో చేరిన ఈ సమయంలో, ఇతరుల చుట్టూ సంకుచిత సరిహద్దులను గీసుకున్న సందర్భాలను, దేవుని దయను విశ్వసించడంలో విఫలమైన సమయాలను, లేదా ప్రార్థనలో మరియు ప్రేమలో చాలా త్వరగా నిరాశ చెందిన రోజులను గుర్తుచేసుకుందాం. ఇప్పుడు ప్రభువును పాపక్షమాపణ మరియు శాంతి కోసం వేడుకుందాం.

ప్రసంగం (HOMILY)

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం, ప్రపంచమంతా చార్లీ గార్డ్ అనే చిన్నారి హృదయ విదారక కథను గమనించింది. తీవ్ర అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్న తమ బిడ్డ కోసం పోరాడటం ఆపడానికి అతని తల్లిదండ్రులు నిరాకరించారు. వైద్య నిపుణులు ఎలాంటి ఆశ లేదని చెప్పినప్పటికీ, వారు చికిత్స కోసం అన్వేషిస్తూనే ఉన్నారు. వారి ప్రతి నిర్ణయంతో ఎవరైనా ఏకీభవించినా, ఏకీభవించకపోయినా, వారి ప్రేమలోని శక్తిని ఎవరూ కాదనలేరు. ప్రేమ మనుషులను నీరసించిపోయినప్పటికీ పట్టుదలతో ఉండేలా చేస్తుంది. కేవలం లోకపు ఆలోచనలు లొంగిపోయే చోట కూడా ప్రేమ నిరీక్షణను కోల్పోదు.

అది నేటి సువార్తలోని భావోద్వేగ ప్రపంచం.

ఒక నిస్సహాయురాలైన తల్లి తన కుమార్తె కోసం యేసుప్రభువును వేడుకుంటూ వస్తుంది. ఇక్కడ ఒక ముఖ్యమైన విషయాన్ని గమనించండి: ఆమె కేవలం "నా కుమార్తెపై దయ చూపండి" అని అనలేదు. ఆమె, "నాపై దయ చూపండి" అని గట్టిగా మొరపెట్టుకుంది. ఆమె కుమార్తె పడుతున్న బాధ ఆమె స్వంత బాధగా మారింది. ప్రేమగల ప్రతి తల్లిదండ్రులకు ఇది సహజంగానే అర్థమవుతుంది. బిడ్డకు గాయమైతే, తల్లిదండ్రుల హృదయమూ గాయపడుతుంది.

ఆ తర్వాత సువార్తలో మనల్ని కలవరపరిచే భాగం వస్తుంది. యేసుప్రభువు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నారు. ఆపై తన దైవకార్యం కేవలం ఇశ్రాయేలు ప్రజల కోసమేనని ఆయన సెలవిచ్చారు. ఆ తర్వాత పిల్లల రొట్టెను బల్ల క్రింద ఉన్న కుక్కలకు వేయడం గురించిన పోలిక వస్తుంది. ఇది వినడానికి కఠినంగా ఉన్నందున మనకు అసౌకర్యంగా అనిపిస్తుంది. మొదటిసారి ఈ సువార్తను చదివే చాలా మంది ఆశ్చర్యపోతారు.

అయితే బహుశా ఆ అసౌకర్యమే అసలైన విషయం కావచ్చు. సువార్త మనకు ఒక నిష్కల్మషమైన మతపరమైన దృశ్యాన్ని కాకుండా, ఒక నిజమైన మానవ

సమాగమాన్ని చూపిస్తోంది. ఈ కష్టతరమైన సంభాషణలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపించేది ఆ స్త్రీ యొక్క గొప్ప విశ్వాసమే.

చివరకు యేసుప్రభువు ఆమెతో: "అమ్మా, నీ విశ్వాసము గొప్పది" అని సెలవిచ్చారు.

ఎంత అద్భుతమైన మాట! క్రీస్తు నోటి నుండి ఇంతకంటే గొప్ప ప్రశంస ఇంకేముంటుంది? యేసుప్రభువు మనలో ఒకరితో "నీ విశ్వాసము గొప్పది" అని చెబితే ఎలా ఉంటుందో ఊహించుకోండి. ఇక్కడ విశేషమేమిటంటే: ఆ స్త్రీ ఇశ్రాయేలు దేశానికి చెందినది కూడా కాదు. ఆమె ఒక కనానీయురాలు, పరదేశి, ఒక అన్యురాలు. అయినప్పటికీ, సువార్తలో యేసుప్రభువు అంతటి బలమైన పదాలతో బహిరంగంగా ప్రశంసించిన కొద్దిమందిలో ఆమె ఒకరిగా నిలిచింది.

అయితే ఆమె విశ్వాసం ఆచరణలో ఎలా కనిపిస్తుంది?

- మొదటిగా, ఆమె తన బాధను యేసుప్రభువు వద్దకు తీసుకువచ్చింది. ఆమె కుమార్తె తీవ్ర వేదన అనుభవిస్తోంది, ఆ తల్లి తన బాధతో క్రీస్తు వైపు తిరిగింది. ఇది వినడానికి సులభంగా అనిపించవచ్చు, కానీ చేయడం చాలా కష్టమైన పని. మనుషులు అనారోగ్యం, దుఃఖం, కుటుంబ సమస్యలు, నిరాశ, మానసిక వేదన లేదా భయంతో తీవ్రంగా కుంగిపోయినప్పుడు, వారు ఆందోళన మరియు అంతులేని చింతలలో చిక్కుకుపోతారు. కొన్నిసార్లు బాధ మన చూపును ఎంతగా సంకుచితం చేస్తుందంటే, మనం దేవుణ్ణి స్పష్టంగా చూడలేకపోతాము.

కానీ ఈ స్త్రీ మనకు విశ్వాసంలో మొదటి పాఠాన్ని నేర్పుతోంది: మీ అవసరాన్ని యేసుప్రభువు వద్దకు తీసుకురండి. ఏ బాధా చిన్నది కాదు. ఏ పరిస్థితీ ఆశారహితమైనది కాదు.

అనుకోకుండా ఉద్యోగం కోల్పోయి తీవ్ర నిరాశలో మునిగిపోయిన ఒక వ్యక్తి కథ ఉంది. ప్రతి ఉదయం అతను వంటగది బల్ల వద్ద కూర్చుని, చెల్లించని బిల్లుల

వైపు నిశ్శబ్దంగా చూస్తూ ఉండేవాడు. ఒక రోజు అతని చిన్న కుమార్తె అతని కాఫీ కప్పు పక్కన ఒక చిన్న బొమ్మను ఉంచింది. అది ఒక పెద్ద సిలువ క్రింద వారి కుటుంబ చేతులు పట్టుకుని ఉన్నట్లు చూపిస్తోంది. దాని క్రింద ఆమె ఇలా రాసింది: "నాన్నా, యేసయ్య ఇంకా మనతోనే ఉన్నారు." ఆ పసిపిల్లవాడి అమాయకమైన గుర్తుచేంపు అతనిలో ఏదో మార్పు తెచ్చింది. సమస్యలు రాత్రికి రాత్రే మాయం కాలేదు, కానీ అతను తరువాత ఇలా అన్నాడు, "ఆ రోజే నేను నా భారాన్ని ఒంటరిగా మోయడం ఆపేశాను."

ఆ కనానీయుల స్త్రీ కూడా తన భారాన్ని ఒంటరిగా మోయడానికి నిరాకరించింది.

- కానీ ఆ తర్వాత యేసుప్రభువు నుండి బాధాకరమైన నిశ్శబ్దం ఎదురవుతుంది. ఆమె మొరపెట్టుకుంటుంది, కానీ యేసుప్రభువు ఏ సమాధానమూ ఇవ్వరు. విశ్వాసులైన చాలా మందికి ఈ అనుభవం తెలుసు. మీరు స్వస్థత కోసం ప్రార్థిస్తారు, కానీ ఏ మార్పూ ఉండదు. మీరు మీ ప్రియమైనవారి కోసం ప్రార్థిస్తారు, పరలోకం నిశ్శబ్దంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. మీరు దైవ నడిపింపు కోసం ప్రార్థిస్తారు, కానీ కేవలం చీకటి మాత్రమే మిగులుతుంది. మన ప్రార్థనలు ఇంటి కప్పు కంటే పైకి వెళ్లడం లేదేమో అనిపించే క్షణాలు ఉంటాయి.

కోల్‌కతాకు చెందిన పుణ్యవతి మదర్ థెరిసా ఒకప్పుడు తనకు దేవుని సన్నిధి అస్సలు అనుభవంలోకి రాని సుదీర్ఘ ఆధ్యాత్మిక నిస్సార కాలాల గురించి మాట్లాడారు. అయినప్పటికీ ఆమె పేదలకు నమ్మకంగా సేవ చేస్తూనే ఉన్నారు. విశ్వాసం అనేది ఎల్లప్పుడూ భావోద్వేగ నిశ్చయత కాదు; కొన్నిసార్లు అది నిశ్శబ్దంలో చూపే పట్టుదల.

సువార్తలోని స్త్రీ ఖచ్చితంగా అదే చేసింది. ఆమె అవమానంగా భావించి వెళ్ళిపోలేదు. దేవుడు తనను మరచిపోయాడని ఆమె అనుకోలేదు. ఆమె మళ్లీ

అడిగింది: "ప్రభువా, నాకు సహాయము చేయుము."

ఇది రెండవ పాఠం: దేవుడు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నట్లు అనిపించినప్పుడు అధైర్యపడవద్దు. కొన్నిసార్లు అత్యంత లోతైన విశ్వాసం నిరీక్షణలోనే రూపుదిద్దుకుంటుంది.

తన కుమారుడు తిరిగి పవిత్ర సభలోకి రావాలని ముప్పై ఏళ్లకు పైగా ప్రార్థించిన ఒక వృద్ధురాలు ఒకసారి ఇలా చెప్పింది, "ప్రతిరోజూ నేను ఒక కొవ్వొత్తి వెలిగించి, ఒక ప్రార్థన చేసేదాన్ని. నేను దేవునితో చెప్పాను, 'మీరు మీ తలుపులు తెరిచి ఉంచినంత కాలం, నేను కూడా నా తలుపులు తెరిచే ఉంచుతాను' అని." ఆమె మరణించడానికి కొద్దికాలం ముందు, ఆమె కుమారుడు తిరిగి పవిత్ర సంస్కారాలను స్వీకరించాడు. పట్టుదల గల ప్రార్థన కేవలం परिस्थितियोंని మాత్రమే కాదు—హృదయాలను కూడా మారుస్తుంది.

ఆ తర్వాత మరో ఇబ్బంది ఎదురవుతుంది. తాను మొదట ఇశ్రాయేలు వంశములోని నశించిపోయిన గొర్రెల వద్దకే పంపబడ్డానని యేసుప్రభువు చెప్పారు. మరోసారి, ఆ స్త్రీ తిరస్కరించబడినట్లు కనిపిస్తుంది.

ఇక్కడే మనం ఆమె విశ్వాసంలోని మరొక అద్భుతమైన కోణాన్ని చూస్తాము. ఆమె కోపగించుకోలేదు లేదా చేదు భావాన్ని పెంచుకోలేదు. ఆమె యేసుప్రభువు అన్యాయం చేశాడని నిందించలేదు. బదులుగా, దేవుని మర్మయుక్తమైన ప్రణాళికను పూర్తిగా అర్థం చేసుకోలేకపోయినప్పటికీ, ఆమె దానిని వినయంతో అంగీకరిస్తుంది. అయినా, ఆమె అంతకంటే లోతైన విషయమైన దేవుని అపారమైన దయను వేడుకోవడానికి సాహసిస్తుంది.

"అవును ప్రభువా," ఆమె అంటుంది, "అయినను కుక్కలు తమ యజమానుల బల్లపై నుండి పడు ముక్కలను తినును కదా."

ఎంతటి వినయం! ఎంతటి ధైర్యం! ఎంతటి నమ్మకం! దేవుని యెదుట తనకు ఎటువంటి హక్కుగానీ, అర్హతగానీ లేదని ఆమె అంగీకరిస్తుంది. అంతా

దైవకృపయే. అయినప్పటికీ, దేవుని కరుణ ఎంత సమృద్ధిగా ఉందంటే, ఆ దైవిక కరుణ యొక్క చిన్న ముక్కలైనా తన కుమార్తెను స్వస్థపరచడానికి సరిపోతాయని ఆమె నమ్ముతుంది. బహుశా వేలాది మంది తిన్న తర్వాత కూడా మిగిలిన రొట్టె ముక్కలు గంపల నిండా మిగిలిపోయిన రొట్టెల అద్భుతం గురించి ఆమె విని ఉండవచ్చు. ఒక రకంగా ఆమె ఇలా అంటోంది: "ప్రభువా, మీ దయ ఎంత అపారమైనదంటే, ఖచ్చితంగా అందులో నాకోసం కూడా కొంచెం మిగిలే ఉంటుంది."

అప్పుడు యేసుప్రభువు ఎంతో అభినందనతో స్పందించారు: "అమ్మా, నీ విశ్వాసము గొప్పది!"

అద్భుతం కేవలం ఆ కుమార్తె స్వస్థత పొందడం మాత్రమే కాదు. అంతకంటే పెద్దది ఏదో జరుగుతోంది. ఒక సరిహద్దు తెరుచుకుంటోంది. ఈ స్త్రీ విశ్వాసం ద్వారా, యేసుప్రభువు దైవకార్య పరిధి మరింత విశాలంగా, స్పష్టంగా మారుతుంది. దేవుని కరుణ మానవాళి అందరి వైపుకూ విస్తరిస్తోంది.

సువార్తలలో పదేపదే, బయటివారు తమ విశ్వాసంతో ప్రజలను ఆశ్చర్యపరుస్తారు. రోమన్ శతాధిపతి, సమరయ కుష్ఠురోగి, సుంకరులు మరియు పాపులు. "బయటివారు" అని భావించబడిన వారు పదేపదే నమ్మకానికి, హృదయ వైశాల్యానికి ఉదాహరణలుగా మారుతున్నారు. దేవుడు కేవలం మనకు తెలిసిన పరిధిలోనే పనిచేస్తాడని ఎప్పుడూ అనుకోవద్దని సువార్త మనల్ని హెచ్చరిస్తోంది.

ఒక మతం ప్రేమ లేకుండా, విభేదాలతో నిండిపోయిన ఒక పాత కథ ఉంది. అక్కడి సన్యాసులు నిరంతరం వాదించుకునేవారు. సందర్శకులు రావడం కూడా తగ్గిపోయింది. ఒకరోజు, ఒక వృద్ధ రబ్బీ ఆ ప్రాంతాన్ని సందర్శించి, వారితో నిశ్శబ్దంగా ఇలా అన్నాడు, "మీలో ఒకరు రూపం మార్చుకున్న మెస్సయా."

ఆ సన్యాసులు అయోమయంలో పడ్డారు. ప్రతిరోజూ నిశ్శబ్దంగా ప్రార్థించే ఆ వృద్ధ సహోదరుడా?

వంటవాడా? లేక అందరూ దూరం పెట్టే ఆ కఠిన స్వభావం గల సన్యాసా? క్రమంగా వారు ఒకరినొకరు భిన్నంగా చూడటం ప్రారంభించారు—గౌరవంతో, ఓర్పుతో, మరియు దయతో నడుచుకున్నారు. కాలక్రమేణా, అక్కడి వాతావరణం పూర్తిగా మారిపోయింది. ప్రజలు అక్కడ మళ్లీ శాంతిని గమనించి, ప్రార్థన మరియు జ్ఞానం కోసం తిరిగి రావడం ప్రారంభించారు. కొన్నిసార్లు దైవకృప మనం ఊహించని చోట వ్యక్తమవుతుంది.

పుణ్యవతియైన పౌలు నేటి రెండవ పఠనంలో దేవుడు “అందరిపై దయ చూపాలని” ఆశిస్తున్నాడని సెలవిచ్చారు. రక్షణ చరిత్ర యొక్క దిశ అదే. దేవుడు ఇశ్రాయేలతో ప్రారంభిస్తాడు, కానీ ఆ వాగ్దానం క్రీస్తు ద్వారా ప్రతి దేశానికి మరియు ప్రజలకు విస్తరిస్తుంది.

ఈ రోజు మనకు ఆ దైవదృష్టి ఎంతో అవసరం. ఇటీవలి సంవత్సరాలలో, ఉత్తర ఇరాక్‌లోని క్రైస్తవులు ఘోరమైన హింసను అనుభవించారు. పురాతన సమాజాలు తమ ఇళ్ల నుండి వెళ్లగొట్టబడ్డాయి. శతాబ్దాలుగా ఉన్న చర్చిలు ఖాళీ అయిపోయాయి. అయినా ఆ హింస మధ్య కూడా, ఒక అద్భుతమైన సంఘటన జరిగింది. కొందరు ముస్లిం పొరుగువారు క్రైస్తవ కుటుంబాలను రక్షించారు, తమ ఇళ్లలో దాచారు, మరియు బహిరంగంగా వారిని సమర్థించారు.

బగ్దాద్‌కు చెందిన ఒక యువ ముస్లిం వ్యక్తి సిలువ ధరించిన తన ఫోటోను పెట్టి, దాని పక్కన ఇలా రాశాడు: “ఈ రోజు, మనమందరం క్రైస్తవులమే.” తాను మతం మారాడని అతని ఉద్దేశం కాదు. కలిసి అనుభవించిన బాధ వారిలో లోతైన మానవత్వాన్ని మేల్కొలిపిందని అతని ఉద్దేశం.

ఇది పూర్తిగా సువార్త రూపమే. కరుణ సరిహద్దులను బద్దలు కొడుతుంది. జాలి మన గుర్తింపును విశాలపరుస్తుంది. ద్వేషానికి చివరి మాట ఇచ్చేందుకు ప్రేమ నిరాకరిస్తుంది.

కనానీయుల స్త్రీ మనకు నాలుగు విషయాలను

నేర్పుతుంది:

1. మొదటిగా, మీ అవసరాన్ని యేసుప్రభువు వద్దకు తీసుకురండి.
2. రెండవది, దేవుడు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నట్లు అనిపించినప్పుడు అధైర్యపడవద్దు.
3. మూడవది, దేవుని మార్గాలను మీరు పూర్తిగా అర్థం చేసుకోలేకపోయినా ఆయనను విశ్వసించండి.
4. నాలుగవది, ప్రతి మానవ సరిహద్దు మరియు ప్రతి మానవ బలహీనత కంటే గొప్పదైన దేవుని అపారమైన దయను ఎల్లప్పుడూ వేడుకోండి.

ఒక ఉపాధ్యాయురాలు ఒకసారి తన విద్యార్థులను దేవుని ప్రేమకు సంబంధించిన ఒక చిత్రాన్ని గీయమని అడిగారు. ఒక చిన్నారి చుట్టూ అదనపు కుర్చీలు వేస్తున్న ఒక పెద్ద బల్ల చిత్రాన్ని గీసింది. ఎందుకు అని టీచర్ అడిగినప్పుడు, ఆ పాప ఇలా చెప్పింది, “ఎందుకంటే దేవుడు అందరికీ చోటు కల్పిస్తూనే ఉంటాడు.”

అదే నేటి సువార్త.

దేవుని కరుణా బల్ల వద్ద తన కోసం ఇంకా చోటు ఉందని ఆ కనానీయుల స్త్రీ నమ్మింది. ఆమె నమ్మకం నిజమేనని యేసుప్రభువు నిరూపించారు.

ఒకవేళ మనం కూడా అటువంటి పట్టుదలతో, వినయంతో, మరియు ధైర్యంతో విశ్వసించడం నేర్చుకుంటే, ఒక రోజు క్రీస్తు మనతో కూడా ఇలా అనవచ్చు: “నీ విశ్వాసము గొప్పది.”

ఆమెన్.